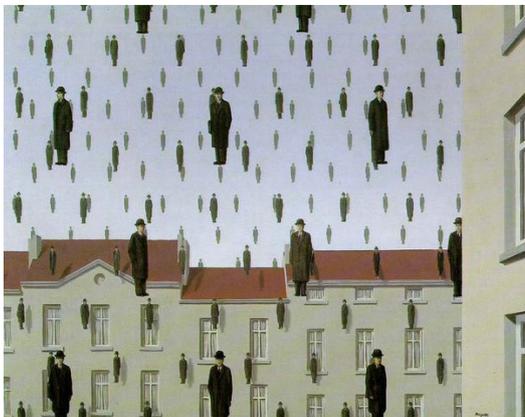


Γράφει η **Όλγα Τσιλιμπάρη**



Όχι που δεν τους ξέρουμε... Από τον καιρό των Γκοτζαμάνηδων και των Εμμανουηλίδηδων, κι ακόμα πιο παλιά, απ' τον καιρό των αρχόντων - τοπαρχών, που ασκούσαν το δικαίωμα της πρώτης νύχτας με τις γυναίκες των υποταχτικών τους, το απεχθές πρόσωπο των αρρωστημένων εξουσιαστών και των πάσης φύσεως κολαούζων τους παραμένει αναλλοίωτα φρικιαστικό. Δεν παύουν, όμως, να μας ανακατεύονται τα άντερα, με κάθε νέα αποκάλυψη της παλιάς σαπίλας. Αυτής που πρέπει επειγόντως να περάσει, μια για πάντα, στην προϊστορία της ανθρωπότητας.

Ο σεξοφασισμός των λιγνάδηδων και των μίχων (με μικρό κι όχι με κεφαλαίο, γιατί πάντα τους μικροί ήτανε και θα 'ναι, όσο κι αν αναζητούν παρανοϊκή μεγαλοσύνη ξεσκίζοντας σάρκες και ψυχές ανθρώπινες) είναι παρεπόμενο και κομμάτι αναπόσπαστο του πολιτικοκοινωνικού φασισμού. Και οι ες-ες θαυμαστές της κλασικής μουσικής το παίζανε, και τούτοι δω, οι σπορές τους, το παίζανε κουλτουριάρηδες, φιλόανθρωποι, θρησκευόμενοι, οικογενειάρχες, στυλοβάτες της τάξεως και της ηθικής και των αξιών της αγοράς, του σφαγείου και του νεκροταφείου. Όσους μπαλάσκες και να βγάλουνε οι πάτρωνές τους στον αφρό, για να συσκοτίσουν το τοπίο, όσο και να λένε και να ξαναλένε οι παρασυρμένοι της μπροστινής αυλής και οι πονηροί της πίσω αυλής ότι πέσανε απ' τα σύννεφα, η ουσία του πράγματος δεν αλλάζει. Το ξέρουμε καλά, όσοι πιστεύουμε στη δημοκρατία, είτε την αστική είτε την εργατική, ότι μάς κυβερνάνε οι συμμορίες κι οι βασανιστές. Το θέμα είναι να κάνουμε κάτι γι' αυτό και να μην περιοριζόμαστε στις διαπιστώσεις.

Στο νέο κύμα του φασισμού που θα ξεσηκωθεί, του φασισμού της αυτοδικίας, της αντεκδίκησης, της απύθμενης υποκρισίας τού «κρεμάστε τους», του φασισμού που, τάχα, κόπτεται ότι θέλει να πατάξει το σεξοφασισμό, ας απαντήσουμε με ψυχραιμία απέραντη και με αποφασιστικότητα αλύγιστη. Ας απαντήσουμε με το άρωμα της αλληλεγγύης και των

κοινωνικών αγώνων, που ομορφαίνουν τη ζωή, της χαρίζουν νόημα και την κάνουν αξιοβίωτη. Ας κάνουμε πράξη, σε κάθε μας βήμα, την αξιοπρέπεια, τη συλλογικότητα και την πραγματική δημοκρατία από τα κάτω. Ας περιβάλουμε με σεβασμό και αγάπη την κάθε παιδική ψυχή που συναντάμε, ώστε να δυναμώσει και να μην πέσει μελλοντικά στην παγίδα της νοσηρής διαλεκτικής του θύτη και του θύματος.

Οι άνθρωποι μπορούν να γίνουν καλύτεροι όχι με περισσότερες διαπομπεύσεις και κρεμάλες, αλλά χορταίνοντας την ανάγκη τους για ψωμί (και όχι σκύβαλα) – παιδεία (και όχι εντατικοποίηση) – ελευθερία (και όχι επιλογή αφέντη ή ταρίφας ξεπουλήματος).

Η Όλγα Τσιλιμπάρη είναι μέλος της ΕΛΜΕ Κέρκυρας